

РЕШЕНИЕ

№ 1903

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 133 СЪСТАВ, в публично заседание на първи октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА**

при участието на секретаря **АЛБЕНА Г. МАРИНОВА**
като разгледа докладваното от **ЦВЕТЕЛИНА З. МИХАЙЛОВА**
Административно наказателно дело № 20211110207873 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от О. К. С., ЕГН: *****, законен представител на „Сторм-21“ ЕООД, срещу електронен фиш серия Г № 0015831, издаден от СДВР, с който на „Сторм-21“ ЕООД, с ЕИК *****, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 / две хиляди/ лева на основание чл.638, ал. 4 вр с чл. 638, ал.1, т. 2 вр с чл. 461, т. 1 от КЗ за извършено нарушение на чл.483, ал.1, т. 1 от КЗ.

В жалбата се посочват доводи, че в обжалвания електронен фиш не е посочено какво е АТС - дали мобилно или стационарно. Отделно от това, посочва, че отговорността винаги е лична и е невъзможно налагането на наказание на юридически лица. Моли за отмяна на процесния електронен фиш.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се представлява от адв. С., който поддържа жалбата. По същество сочи, че АТС е негодно за употреба, тъй като не са представени доказателства дали е преминало последваща проверка. Посочва също така, че цифрово са посочени разпоредби, но същите не са цитирани словесно. Моли за отмяна на електронния фиш, а също така и за присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна - СДВР редовно призована, не изпраща представител. По делото са депозиран писмени бележки от юрисконсулт Х.Х., в който същият излага подробни съображения относно правилността и

законосъобразността на издадения електронен фиш и мотиви за неговото потвърждение. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканите разноски.

Софийски районен съд, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.02.2020 г. в 15.12 часа в гр. София, на ул. „Суходолска“, с пътна радарна система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения тип m*Speedet 2D вписано в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване под № 5133, е заснет МПС - лек автомобил „Хюндай Матрикс“ с рег. № СВ **** АК, движещ се с посока на движение от ул. „Западна“ към „Околовръстен път“, който е без задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е „Сторм-21“ ЕООД, ЕИК: *****, представлявано от О. К. С..

При така наличните данни е издаден електронен фиш серия Г № 0015831, с който на „Сторм-21“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2 000 лв. на основание чл. чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

Стационарна система за m*Speedet 2D е одобрена и вписана в регистъра към БИМ на 20.02.2018 г. и е със срок на валидност до 20.02.2028 г.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от писмените доказателства по делото - електронен фиш, справка за собственост на лекия автомобил, Заповед № 8121з-931 от 29.02.2016 г., удостоверение от БИМ за одобрен тип средство за измерване, 1 бр. снимка, справка за сключена застраховка „Гражданска отговорност“, писмо от БИМ.

Жалбата е подадена от легитимно лице, срещу подлежащ на оспорване административен акт, в срока по чл. 189, ал. 8 от ЗДвП, поради което следва да бъде разгледана по същество.

Законодателят е предвидил възможността нарушенията по ЗДвП да се санкционират освен с наказателно постановление и с електронен фиш, като по този начин се гарантира бързина на процеса по установяване на административни нарушения и налагане на административните наказанията.

В настоящото производство районният съд следва да провери законността на обжалвания електронен фиш, т.е. дали правилно е приложен както процесуалният, така и материалният закон, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на това свое правомощие съдът намира, че електронният фиш не отговаря изцяло на изискванията на закона, установяващи вида на данните, които следва да бъдат вписани в него.

Електронният фиш е издаден от компетентната териториална структура на МВР. Съгласно разпоредбата на чл. 9, ал. 1, т. 2 от ЗМВР областните дирекции на МВР са основни структура на МВР и като такива притежават съответната териториална компетентност за издаване на електронни фишове

съобразно разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП. Предвид мястото на извършване на нарушението – гр. София, компетентността за издаване на електронен фиш в процесния случай принадлежи на СДВР.

С оглед спецификите на електронния фиш, към същия не са приложими изискванията на чл. 57 ЗАНН, а специалните такива по чл. чл. 189, ал. 4 и сл. ЗДвП, към която норма препраща и чл. 647, ал. 3 от КЗ. Съгласно посочената правна норма електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Някои от тези съществени императивни реквизити обаче не се съдържат в процесния електронен фиш. В електронния фиш липсва изложена каквато и да било фактология относно извършеното нарушение. Твърди се единствено, че е налице нарушение по [чл. 483, ал. 1, т. 1](#) вр. [чл. 638, ал. 4](#) вр. [ал. 1, т. 2](#), вр. чл. 461, т. 1 от КЗ. Тоест, налице е единствено правна квалификация на деянието, но не и неговото фактическо описание. В случая се касае не за отсъствие на отделни обстоятелства от значение за съставомерността на деянието, а за липса на изложени каквито и да е такива.

Настоящата съдебна инстанция намира, че посоченото се явява съществено нарушение на процесуалните правила и в тази връзка самостоятелно основание за отмяна на обжалвания електронен фиш.

На следващо място, съдът намира, че от процесния електронен фиш не може да се установи по несъмнен начин кое е наказаното лице - юридическото лице „„Сторм-21“ ЕООД, чиято собственост е л. а. „Хюндай Матрикс“ с рег. № СВ **** АК, или законният представител на юридическото лице -жалбоподателят О. К. С.. Съгласно чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. От друга страна, съгласно чл. 24, ал. 1 ЗАНН административно наказателната отговорност е лична. В процесния електронен фиш като наказано лице се сочи „„Сторм-21“ ЕООД, представлявано от О. К. С., като се сочи и ЕИК ***** вместо ЕГН на конкретно физическо лице.

При все това за посоченото в електронния фиш нарушение е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 лева, каквото административно наказание може да се налага само на юридически лица. Поради това може единствено да се предполага волята на наказващия орган кое е лицето, което е санкционирано за административното нарушение - „„Сторм-21“ ЕООД с посоченото ЕИК, по отношение на която няма как законосъобразно да се ангажира административно наказателна отговорност за

нарушение, извършено при управление на МПС, или жалбоподателят О. К. С..

На следващо място настоящият съдебен състав счита, че от представените от страна на наказващата администрация, чиято е доказателствената тежест, доказателства, не могат да се установят нито спазване на процедурата по установяване на нарушение с АТСС, нито самия факт на управление на посочената в ЕФ, дата. От една страна по делото не бе представен протокол за първоначална или последваща проверка на пътна радарна система тип "mSpeedDet 2D", с идентификационен номер SD2D0030 (посочена в ЕФ), какъвто изрично се изисква от чл. 4, ал. 2 и ал. 3 Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. на МВР за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Налице е единствено Удостоверение за одобрен тип техническо средство, което е самостоятелно изискване към АТСС, регламентирано в чл. 4, ал. 1 Наредбата, като същото не може да бъде приравнено на протокола за проверка, а още повече, че е издадено около четири години преди датата на деянието. На следващо място, по делото отсъства каквото и да е доказателство за осъществяване на контрол чрез АТСС именно на посочената в ЕФ дата - няма протокол за използване на АТСС, няма докладна записка, заповед или друг документ, който да отрази времето на експлоатация на техническото средство.

Ето защо, предвид посочените процесуални нарушения от категорията на съществените, настоящата съдебна инстанция намира, че обжалваният електронния фиш подлежи на отмяна.

Относно разноските:

С оглед изхода на делото, искането на жалбоподателя за присъждане на разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева, следва да бъде уважено на основание чл. 63, ал. 3 от ЗАНН, вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, а искането на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение – оставено без уважение.

Предвид направеното от процесуалния представител на въззиваемата страна възражение за прекомерност на така заплатеното адвокатско възнаграждение, както и липсата на правна и фактическа сложност на делото, като съобрази разпоредбите на чл. 36 от ЗА, вр. с чл. 18, ал. 2, вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (действали към момента на подписване на договора за правна защита и съдействие, съответно плащането на хонорара), според които *при интерес от 1000 до 5000 лв. възнаграждението е 300 лв. + 7 % за горницата над 1000 лв.*, съдът намира, че възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение е основателно, поради което следва да се уважи до сумата от 370 лева.

В тази връзка намира за неоснователно искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и счита, че следва да остави същото без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1, ал. 2, т. 1, ал. 3, т. 2 и чл. 63д от ЗАНН, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ електронен фиш, серия Г № 0015831, издаден от СДВР, с който на „Сторм-21“ ЕООД, с ЕИК *****, представлявано от О. К. С., е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2000 / две хиляди/ лева на основание чл. 638, ал. 4, вр. чл. 638, ал. 1, т. 2, вр. чл. 461, т. 1 от КЗ за извършено нарушение на чл. 483, ал. 1, т. 1 от КЗ.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на жалбоподателя О. К. С. сумата от 370 /триста и седемдесет/ лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на представителя на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – София - град в 14 - дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____